

kan komme til noget synderligt Udbytte angaaende Resultatet ved den Omstændighed, at vi Allensammen stemme for en Nedfattelse af Rassetolden, for en Ophævelse af Kulltolden og af Tolden paa Sær, Salt og Træ osv., Allensammen efter vore bedste Ønsker —, men uden at vi have noget Overblik over, hvad der er muligt at gennemføre overfor den finantzielle Stilling. Vi ville Allensammen blive tvungne til at gjøre et Udvalg, naar vi ikke kunne faae Alt, thi det maa jo dog virkelig indrømmes, at selv de Videstgaaende med Hensyn til at ville have Nedfattelse have maattet forudsætte, at et Udvalg af Alt, hvad de ønske, vil blive det, hvormed de kunne til at lade sig nøie. Det ærede Medlem, der talte umiddelbart før mig, mente, at det vilde være helt udenfor Udvalgets Opgave at fremkomme med bestemte Forslag eller i alt Fald antyde faadanne, hvorved en saadan Afgang i Statsindtægterne, som Udvalget foreslaar, skulde rettes. Jeg kan aldeles ikke anerkende denne Betragtning, og derfor det ærede Medlem havde været noget længere i Thinget, eller undersøgt, hvorledes Forholdet har været, vilde han have kunnet finde mangfoldige Exempler paa, at Udvalg have set sig nødsagede til at gjøre forskjellige Forslag eller til at opmuntre Regjeringen til at fremkomme med Forslag i bestemte Retninger, der ikke vare i umiddelbar Forbindelse med det Lovforslags Titel, som Udvalget var blevet nedsat for, men som vare blevne nødvendige paa Grund af Forslag, som man bragte ind i den behandlede Lov. Jeg slutter mig altsaa med den Oplysning, jeg i Øvrigt har givet om min Stilling til forskellige Lovforslag, til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgstreds.

Hvad jeg nu vil udtale mig mere specielt om ved denne Behandling, er, som det let vil skjønnes, hovedsagelig de Forslag, der ere stillede af et æret Medlem (Alberti) og mig, og som begynde med Forslaget under Nr. 12 og staa i en nær Forbindelse med en Række andre Forslag længere nede paa Listen. Det er det saakaldte Spørgsmaal om Beskyttelse for Industri og Haandværk. Det gjælder om, hvorvidt der skal være en Indskrænkning i den Formindskelse af Beskyttelsen, som Regjeringen har foreslaaet, og en Modstand imod den yderligere Nedfattelse i Beskyttelsen, som fra Flektalets eller Andres Side er fremkommen. I den Henseende maa jeg tillade mig at udtale min Sorg over, at medens vi ifjor i Udvalget dog vare 6, der i det Væsentlige stemte ens i dette Punkt, ere vi i Aar sunkne ned til kun at være 2. Jeg maa tilstaa — og det vil jo ikke have noget Anstøbeligt ved sig, at jeg erklærer det — at jeg anser det for en uheldig og beklagelig Tilbagegang, idet jeg naturligvis anser min Sag for god. Men den mindre heldige Stilling, vi have i Aital, har jo desværre ført til en anden mindre heldig Side af Sagen, og det er den, at vi paa en Maade have været i en endnu højere Grad end ellers af-

skaarne fra at kunne pleie nogen Underhandling, være sig med den ærede Minister eller paa anden Maade, med Hensyn til selve vore Forslag. Ved Forslag, der i den Grad ligge under med Hensyn til Samstemning og Tilslutning fra den store Del af Udvalgets Side, er det jo ganske naturligt, at der fra Finanzministerens Side, naar han altsaa finder Understøttelse paa dette Punkt, selv fra et Flertal, der i andre Henseender maatte være ham nok saa meget imod, vilde være mindre rig Anledning at give tilkjende, om han, hvad der for Øvrigt ikke kan tænkes, ubetinget vil slutte sig til dem, eller om der i alt Fald kunde vindes en eller anden Indrømmelse. Det kan Ingen for-tænke ham i, at, naar han ser sig stærkt, bliver der ingen Indrømmelse gjort. Jeg berører dette, fordi vi af denne Grund ikke er komne videre med Hensyn til Detaillen i vore Forslag, og ikke have kunnet komme videre, end vi vare ifjor, nemlig end til det Standpunkt, at vi have opstillet vore Forslag som vor uforgribelige Mening, der med Hensyn til Enkelthederne kunne have sine Mangler, og af hvilke der vistnok kan ubelædes enkelte Roster, og med Hensyn til hvilke der maasse kunde være bleven gaaet lidt anderledes frem, end det er fuldkommen rigtig. Vi have i denne Sag maattet stille os paa en saadan Maade, at hvad vi have opstillet, væsentlig maa betragtes som en Illustration af vore Ansuelser, men derved maa det anerkendes af os for ikke at være fuldt udarbejdede Forslag. Jeg gjør denne Bemærkning strax, for at vi derved senere kunne fri os mod de enkelte Indvendinger, der maasse senere kunne komme imod nogle af vore Forslag, idet vi for vort Vedkommende kunne sige, at naar selve Hovedtanken i vort Forslag bliver anerkendt, vil mulig ved Behandlingen af Enkelthederne nogle af disse Forslag kunne formindres, medens maasse med en god Villie fra alle Sider en konsekvent Gjennemførelse af andre af dem utvivlsomt vil kunne blive til Nytte. Selv med Hensyn til det, som giver vore Forslag et etendommeligt Præg, er det ganske klart, at endogsaa der vil man kunne læmpe sig, nemlig med Hensyn til Punktet, om det er rigtigt, dersom det anerkendes, at Regjeringen er gaaet vel vidt i at borttage Beskyttelsen for enkelte Industri- og Haandværksbedrifter, at rette det paa den Maade, som vi have foreslaaet igennem Lovbestemte Overgange, eller om det er bedre at gjøre det ved nu fast at forminde Regjeringens Formindskelse. Selv det Spørgsmaal om Overgangsfristen vil vi altsaa være fuldkommen beredvillige til at underkaste en Drøftelse og Kritik; men en saadan har ikke ret vel kunnet komme paa Tode, naar vi i den Grad have været i Mindretal, som vi have været. Vi have dog med Hensyn til Spørgsmaalet om Beskyttelse ment, hvad jeg allerede har tilladt mig at udtale, og hvad jeg tror, at min ærede Medforslagsstiller ligeledes har udtalt